

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Ročník XXIII.

Říjen 2017

Draží přátelé,

po osmi letech jsem se vrátil do farnosti Panny Marie Sněžné a musím říci, že osm let je dost na to, aby se mnoho věcí změnilo. Však sami víte, jak je těžké dohánět např. korespondenci po delším čase. Není to jen pocit, že začínám úplně znovu, a to i když se vracím na staré působiště. Snažím se opět proniknout do tajů kanceláře pražské farnosti, která je od brněnské trochu odlišná. Asi víte, že k farnosti PMS pro mne přibyla i farnost Kbely, a tak asi ještě chvílku potrvá, než zmáknou pražský rytmus života a vše, co je s ním spojené.

Tak jako se mi nechtělo před osmi roky do Brna, tak jsem měl značný problém i nyní. Vždy je to o vztazích, které se člověku nechce přerušit, a to i když někde v hloubi srdce vnímá, že je to asi i dobře, že posunutí na jiné místo bude ku prospěchu a vztahy nabерou jinou hloubku. A tak jsem od Božského Srdce přišel pod plášť Panny Marie. Rovněž do srdce, srdce Evropy. Přišel jsem a zjistil, že přátelství, která jsme před osmi lety vzájemně prožívali, trvají, a rádi se vidíme. Jen mi musíte někdy pomoci se jmény, neboť si občas nemohu vzpomenout ani na svoje – zvláště po ránu.

Předpokládám, že máte nějaká očekávání, jak bych co měl dělat, ale předem se omlouvám, neumím jet v zajetých kolejkách druhých, a ze svých nějak těžko vykolejuji. Tak se snažme, aby dobrá vůle posunout se na cestě k Bohu nebyla zadupána. V Brně jsem dospěl k jedné hlášce: „My se máme, že se máme!“ a věřím, že to budeme moci říci i zde.

Jak jsem při vítací mši svaté vyslovil, žehnám vašim rodinám, vašim vztahům. Vyprošuji, aby to těžké se v radost proměnilo a vztahy v rodinách byly uzdraveny. Žehnám všem místům, ulicím, zákoutím, sklepům i půdám a vyprošuji ochranu Boží před viditelným i skrytým zlem a jeho útoky. Vyprošuji ochranu Boží i pro všechny, kteří touto farností jen procházejí.

br. Filip

JUBILEUM FATIMY 2017 V ČESKÉ REPUBLICE

NÁRODNÍ POUŤ DO FATIMY – PORTUGALSKO

12.–13. září 2017 předání sochy Panny Marie Fatimské pro ČR

PROGRAMY V KATEDRÁLÁCH DIECÉZÍ ČECH A MORAVY

PRAHA · pátek 15. září katedrála sv. Víta v 16.00 hod.

Exarchát · sobota 16. září katedrála sv. Klimenta v 10.00 hod.

BRNO · neděle 17. září v 10.00 hod. a setkání diecéze v 15.00 hod.

ČESKÉ BUDĚJOVICE · pondělí 18. září v 10.00 a 15.00 hod.

(Dobrá Voda a Klokoty 19. a 20. září)

PLZEŇ · středa 20. září v 15.00 hod.

LITOMĚŘICE · pátek 22. září v 10.00 hod.

OSTRAVA · sobota 23. září v 10.00 hod.

OLOMOUC · neděle 24. září v 10.00 hod. a setkání arcidiecéze v 15.00 hod.

HRADEC KRÁLOVÉ · středa 4. října v 17.00 hod.

PROGRAMY NA HLAVNÍCH POUTNÍCH MÍSTECH

25. září Svatý Kopeček · 26. září Velehrad · 27. září Svatá Hora
28. září Stará Boleslav a Králupy · 29. září Frýdek-Místek a Maria Hilf
30. září Svatý Hostýn a Žarošice · 1. října Křtiny u Brna

TEOLOGICKO-PASTORÁLNÍ SYMPOZIUM O FATIMĚ

4.–7. října 2017 Hradec Králové – Koclířov

Přihlášky kněží i laiků www.fatima2017.cz

ČM Fatima Koclířov u Svitav

Národní centrum Světového apoštolátu Fatimy – Fatimského apoštolátu ČR

Sobota 7. října 2017 v 10.30 hod.

hlavní bohoslužba v areálu sv. Jana Pavla II.

hlavní celebrant: kardinál J.Em. Dominik Duka OP

koncelebrují biskupové a kněží

ODEVZDÁNÍ PANNĚ MARIÍ A SKRZE NI ZASVĚCENÍ NAŠÍ ZEMĚ BOHU

PROGRAM:

9.30 hod. Modlitba sv. růžence · 10.30 hod. Pontifikální mše sv. – kardinál Dominik Duka OP, koncelebrují biskupové a kněží · 12.00 hod. Odevzdání Neposkvrněnému Srdci Panny Marie a skrze ni zasvěcení Bohu – zásvětý průvod se sochou Panny Marie Fatimské, Te Deum · 13–16.00 hod. Osobní uctívání · 14.30 hod. Kulatý stůl „Fatima naše naděje“ – biskupové a hosté z Portugalska · 17.00 hod. Závěrečná bohoslužba – celonoční bdění – adorace „Skrze Marii k Ježíši“ · Neděle 8. října v 10.00 hod. Mše sv. – rozloučení se sochou Panny Marie Fatimské

PODROBNÉ INFORMACE · PŘIHLÁŠKY · REZERVACE · KONTAKT

www.fatima2017.cz · e-mail: recepcem@cm-fatima.cz · tel: +420 731 646 800 · Fb: Fatimský Apoštolát ČR

Z FARNOSTI

Říjen je měsíc zasvěcený tradičně Panně Marii,

zvláště modlitbou svatého růžence. Můžeme se doma pomodlit společně alespoň jeden desátek, v kostele je možnost se modlit celý růženec před večerní mší svatou. Prosit můžeme zvláště za mír, a to jak v rodinách, tak na celém světě. V nynější pohnuté době pamatujme na poselství pokání a míru Panny Marie z Fatimy.

Setkání Sekulárního františkánského řádu (SFŘ)

proběhne v **neděli 1. října ve 14.00 hodin** v kapli sv. Michala.

Slavnost sv. Františka

V předvečer slavnosti, **3. října**, bude **po večerní mši svaté** tzv. **Tranzitus**, pobožnost bratří připomínající blaženou smrt sv. Františka. **Ve středu 4. října na slavnost sv. Františka** budou večerní mši v **18.00 hodin** tradičně předsedat bratři dominikáni.

Zasvěcení naší země Bohu skrze Pannu Marii

Na první **sobotu 7. října** vyvrcholí v **Koclířově** u Svitav letošní oslavy 100. výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě slavnostní bohoslužbou v 10.30 hodin, které bude předsedat kardinál Dominik Duka. Na závěr bude zasvěcena celá Česká republika Bohu skrze Neposkvrněné Srdce Panny Marie před její sochou z místa zjevení, jež od 13. září putovala po všech diecézích ČR.

V neděli 8. října bude mši svatou v 9.00 hodin sloužit bratr Antonín, připojí se k ní početná skupina přátel z Německa.

Katechumenát

Setkávání zájemců o křest bývá **každé pondělí v 19.00 hodin** s Mgr. Mirjam Hlaváčovou – sraz na nádvoří kostela. Kdo by měl zájem nechat se pokřtít, ať se nejprve nahlásí na faře nebo u kteréhokoli kněze. Zimní termín oficiálního vstupu do katechumenátu je 2. 12., ke vstupu je ale třeba souhlas bratra Filipa a od něj potvrzená přihláška.

Příprava na biřmování

začne v **úterý 10. října v 17.00 hodin ve velkém refektáři** kláštera, vstup z Františkánské zahrady přes dětské hřiště. Přípravu povede bratr Filip. Zájemce prosíme o nahlášení.

Změna rozvrhu středeční výuky náboženství pro děti

Na přání rodičů malých děvčátek se první ze dvou skupin dětí pod vedením katechetky Mgr. Simony Skřivánkové ještě dále rozdělí. V té první budou 4 děvčátka, jež budou mít přípravu na 1. sv. přijímání, ve druhé skupině bude 5 chlapců, kteří již svátostný život praktikují, do 3. skupiny jsou zařazeny 3 dospívající děti (13, 13 a 15 let). **Časový rozvrh: 1. skupina od 15.45 hodin, 2. skupina od 16.30 hodin, 3. skupina od 17.15 hodin**, vždy ve středu ve farní místnosti.

Páteční skupina výuky náboženství pro mladší děti

Kdo by měl zájem o druhou skupinu výuky náboženství pro mladší děti (1. až 4. třída), která doposud bývala v pátek v 15.00 hodin, ať se ozve na faru spolu s návrhem času konání (zda zachovat nebo posunout čas či den). Pokud se přihlásí více než pět dětí, skupina začne fungovat během října.

Bazar u Panny Marie Sněžné

Zveme všechny v **neděli 15. října 2017 (9.00 až 13.00 hodin)** na podzimní bazar u Panny Marie Sněžné, kde si můžete za dobrovolný příspěvek koupit něco originálního do svého šatníku nebo si dát kafe a popovídat si. Bazar bude ve farní místnosti na nádvoří. Výtěžek předáme potřebným z naší farnosti, tentokrát seniorům. Do bazaru můžete také oblečení a boty darovat, a to prvních 14 dní v říjnu. Igelitky se štítkem „BAZAR“ nechávejte na faře nebo u kostelníka Martina. Prosíme vybírejte jen zboží, které je dále ještě využitelné. Děkujeme.

Pobožnost u hrobu XIV bratří mučedníků

bude v **pondělí 16. října** po nešporách v kapli sv. Michala.

Misijní neděle

V **neděli 22. října** proběhne každoroční den modliteb za misie, tzv. Misijní neděle. Na celém světě se v ten den konají pod záštitou Svatého Otce akce na podporu misí. U nás jako již tradičně proběhne sbírka na Františkánské misijní dílo ve světě. Všem dárcům děkujeme.

Moderovaná adorace

První letošní poprázdňinová moderovaná adorace bude **ve čtvrtek 26. října v 19.15 hodin** v kapli sv. Michala.

Změna času

V noci **ze soboty 28. října na neděli 29. října** se mění čas. Nemusíte mít tedy obavy, že přijdete na nedělní mši svatou pozdě. Přece jenom ale přijďte... ☺

Koncert

Ve středu 1. listopadu bude provedeno v našem kostele oratorium o bloudící duši a Božím milosrdenství italského skladatele 2. pol. 17. století Giovanniho Battisty Bassaniho **LA TROMBA DELLA DIVINA MISERICORDIA**. Účinkuje soubor Musica cum gaudio **pod vedením našeho varhaníka Martina Šmída. Průvodní slovo na dušičkové téma bude mít P. Filip Rathouský OFM**. Koncert se koná v rámci festivalu Svatováclavské slavnosti.

Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

Ve čtvrtek 2. listopadu by měl být po večerní mši svaté průvod světla na hřbitůvek za kostelem. Více informací bude v ohláškách. Tento den bude mít také Sekulární františkánský řád v 16.00 hodin v kapli sv. Michala mši svatou za zemřelé terciáře.

Odpustky pro zemřelé

1. listopadu odpoledne a 2. listopadu po celý den můžete při návštěvě kteréhokoliv kostela získat plnomocné odpustky přivlastnitelné pouze duším v očistci. Kromě obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce a zřeknutí se náklonnosti k jakémukoliv hříchu, a to i všednímu) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a Vyznání víry. Od 1. do 8. listopadu můžete získat plnomocné odpustky, přivlastnitelné jen duším v očistci, jestliže po splnění obvyklých podmínek navštívíte hřbitov a pomodlíte se tam třeba jen v duchu za zemřelé. V ostatních dnech lze při návštěvě hřbitova získat takovýto způsobem odpustky částečné.

* * *

Výstava umělců z Ateliéru radostné tvorby

Výtvarný Ateliér radostné tvorby (A.R.T.) je určen pro umělce, jejichž chápání světa a komunikace s okolím jsou jiné, nestandardní. Smyslem A.R.T. je vytvářet pro tyto tvůrce kreativní prostředí, kde panuje svoboda, výtvarná práce je radostí a je prostředím pro tvorbu, kterou lze posuzovat podle přísných uměleckých kritérií.

V současné době v ateliéru pracuje aktivně dvanáct umělců, kteří zde mají možnost tvořit čtyřikrát týdně, jsou jim tu k dispozici výtvarné prostředky i materiál bez jakýchkoliv poplatků.

Ateliér úzce spolupracuje s Akademií výtvarných umění, s níž uspořádal dvě společné výstavy pod názvem „Umění je jen jedno!“

Ateliér je finančně podporován hl. m. Prahou, m. č. Praha 7 a m. č. Praha 5, nadací Umění pro zdraví a v poslední době je výraznou pomocí podpora Nadačního fondu AVAST. Nedílnou součástí financování je prodej a pronájem obrazů, ze zisku dostávají 40 % samotní umělci.

Výstavu umělců z Ateliéru radostné tvorby lze navštívit v ambitu kláštera Panny Marie Sněžné díky laskavosti bratří františkánů **od 17. do 31. října**. Ateliér můžete podpořit zakoupením některého obrazu. Uděláte radost sobě i tvůrcům. **Vernisáž výstavy bude v úterý 17. října** v podvečer.

OHLÉDNUTÍ

Výročí 670 let od položení základního kamene

Minulého měsíce září, dne třetího, jsme si v našem kostele připomněli 670. výročí od položení základního kamene k malé stavbě prvního kamenného kostelíku bratří karmelitánů císařem Karlem IV. U něho začala vyrůstat stavba chóru – presbytáře budoucího trojlodního katedrálního chrámu Panny Marie Sněžné. Výstavbu chrámu se však žel nepodařilo dokončit kvůli husitským válkám.

Dnes tedy existuje „pouze“ presbytář této velkolepé stavby jako kostel Panny Marie Sněžné (*levá část modelu*) a původní kostelík se nyní stal letní zahrádkou restaurace u Pinkasů.

br. Martin (autor modelu)

Rozloučení Marka Lise při večerní mši svaté 5. září

Sestry a bratři v Kristu, má milá františkánská rodino, mám opět tu čest přijít na toto místo ke slavení mše svaté. Dnes však naposled před mým odchodem do jezuitského noviciátu. Chtěl bych vám všem poděkovat za každé laskavé slovo, za každý úsměv a za společenství. Dnešním dnem také končí mé dlouholeté františkánské doprovázení. Bratřím františkánům jsem zavázán a odnáším si mnohé. Ještě jednou děkuji.

V lidských životech, stejně tak jako v celých dějinách, něco končí a něco začíná. Tyto okamžiky si zpravidla dobře pamatujeme. Nicméně, důležitější než přelomové okamžiky jsou celá období, léta, která předcházejí a následují. Dnes zde s vámi uzavírám určitý úsek svého duchovního života. Každé loučení s drahými může být smutné. V těchto chvílích však obracím svou mysl k Ježíšovým slovům z 6. kapitoly Matoušova evangelia: „Nedělejte si starosti o zítřek. Zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost vlastního trápení.“ Dnešek je čas děkovat a být spolu. Dnešek je spíše požehnaný čas setkání než rozloučení.

Všechny vás беру do svého srdce a zahrnuji do modliteb. Prosím o modlitby vaše.

Přeji vám požehnanou a nadějeplnou budoucnost a těším se na brzké a jistě radostné setkání!

Pokoj a dobro,

Marek Lis

Piknik pro rodiny s dětmi

Letos poprvé jsme se sešli na pikniku po nedělní dětské mši svaté i na podzim (17. září). Vzhledem k počínajícímu sychravému počasí jsme našli útočiště ve Farním klubu v opravdu hojném počtu. Navštívil nás Filip a ke konci přišel i Eliáš. Každá rodina přinesla jak slané, tak sladké dobroty. Občerstvení dominovaly řízky, sekané a nejrůznější dezerty. Děti po výborném obědě měly čas na vytrávení při pohádce Tři bratři a dospělí zatím diskutovali nad nedělním čtením. ☺ Nálada byla výborná a všichni už se těší na zopakování na jaře, pokud vyjde počasí, opět na Petříně. (A. Š.)

Životopis otce Floriána

V pátek 22. září se bratři františkáni spolu s věřícími rozloučili zádušní mší svatou v 11.00 hodin s bratrem Floriánem Františkem Štětinou. Při promluvě bratr Vianney připomněl bohatě naplněný život tohoto vzácného kněze.

P. Florián František Štětina OFM se narodil 23. prosince 1925 v Čeňovicích u Teplýšovic, zemřel 13. září 2017 ve Staré Boleslavi. Dosud žije jeho mladší bratr Josef, se kterým byl spjatý po celý svůj život.

Mdr. 3,1–9 „Jako dokonalá oběť se mu zalíbili“

Mt 5,1–12 „Radujte se a jásejte, neboť máte v nebi velkou odměnu“

Život každého člověka je tak originální a tak jedinečný, že často neznáme ani sami sebe, natož abychom znali druhé. A přitom víme, že Bůh s naprostou lehkostí vidí do hlubin našich srdcí a dokonale zná každého z nás.

Když zemřel náš spolubratr Florián František Štětina, který se dožil téměř devadesáti dvou let, celá řada bratří se vyslovila, že ho vlastně vůbec neznají, že se s ním nikdy nesetkali. A přitom i tento náš bratr žil s takovou specifickou vděčností za františkánské bratrství! Snad mohu alespoň něco málo o něm říct, abychom zachytili jeho plachý úsměv, ve kterém se odráželo tolik z Ježíšových blahoslavenství.

Ve škole se učil průměrně, na vysvědčeních býval často hodnocen jako „dobrý“. Za protektorátu měl odvahu být v německém jazyce pouze dostatečný, zato v náboženství byl vždy výborný. Od mládí chodil každý týden ke svaté zpovědi, aby se líbil Bohu a mohl se modlit čistým srdcem.

Již jako chlapec se stává studentem ve františkánské koleji svatého Antonína v Kroměříži. Tato kolej byla krátce předtím zřízena františkánskou provincií pro chlapce z chudých rodin, aby mohli do života získat patřičné vzdělání, a taky i proto, aby její studenti mohli zahlédnout krásu františkánství a aby v nich mohla vyvstat touha vstoupit do této řeholní rodiny. Je skutečností, že z této koleje celá řada chlapců skutečně do řádu vstoupila a později hlavně oni překlenují dobu totality. Tak i mladíček Štětina se zde setkává s bratry františkány a skrze ně poznává františkánskou spiritualitu. Ve svých necelých čtrnácti letech je v Kroměříži také biřmován (9. května 1939). Zde prožívá své šťastné roky a i v něm dozrává touha vstoupit k františkánům. A tak uprostřed války, v roce 1943, spolu s další

početnou skupinou studentů žádá o přijetí do řádu svatého Františka a jako důvod ke vstupu uvádí, že *chce přivádět duše k Bohu*.

V dosvědčení, které mu ke vstupu do řádu vydává jeho farář z Kozmic, čteme: „*Je z rodiny rolnické, maminka chodí pravidelně každou neděli i ke svatému přijímání, též i jmenovaný přistupuje často, i mezi týdnem, ke svatému přijímání, třebaže má do kostela dobré 4 km. Ochotně vždy ministroval. Celé jeho chování i doma na vesnici dává tušit dobré naděje na člena duchovního stavu.*“ (6. 8. 1943)

S jak velkým ideálem ve svém srdci přichází uprostřed války do Hájku, kde je přijat do noviciátu. První sliby pak skládá 25. srpna 1944 a věčné sliby 4. října 1947.

Kněžské svěcení přijímá v pražské katedrále čtyři měsíce poté, co se státní moci zmocnili komunisté (20. června 1948). Při záboru klášterů komunistickou mocí v dubnu 1950 byl již představeným ve františkánském konventu v Hostinném. Zde se uzavírá další životní etapa tehdy teprve pětadvacetiletého mladičkého horlivého kněze.

Poté byl internován a následně nastoupil službu u PTP. Spolu s dalšími spolubratry byl roku 1954 vojenským soudem odsouzen na 4,5 roku vězení. Ze střípků jeho vzpomínek na tyto roky víme, jak velmi trpěl a jak se těžké roky podepisovaly na jeho zdraví. Po propuštění pracoval pod stálým dozorem v několika fyzicky náročných dělnických zaměstnáních. Pracoval v pivováře a pak v cementárně. Tato jeho další devatenáctiletá životní etapa byla nesmírně náročná a každého, kdo jí procházel, prověřovala do samotného morku kostí. I zde obstál a podržel si touhu po přivádění mnohých k Bohu.

Po pražském jaru, které uvolnilo pouta, a národ se mohl na kratičkou dobu nadechnout nové svobody, se v roce 1969 vrací k veřejnému vykonávání kněžské služby. Je ustanoven nejdříve administrátorem a pak farářem v blízkosti svého rodiště v Chotýšanech a Postupicích na Benešovsku. Jistě se nesmazatelně vepsal do těchto svých farností, které spravoval až do vysokého věku, pokud mu síly stačily. Pak sice jen jako výpomocný duchovní, ale i když již fyzicky nemohl, stejně měl své kněžské srdce stále u svých oveček. V roce 2009 byl ještě nově formálně ustanoven výpomocným duchovním v Bystřici u Benešova a rektorem zámecké kaple sv. Jana Nepomuckého v Ostředku. Z této služby byl uvolněn až na počátku letošního roku (od 1. 2. 2017). Jak šťastná byla tato jeho dlouhá životní etapa pastoračního působení, naplněná přiváděním duší k Bohu.

K devadesátinám byl za celoživotní kněžskou a řeholní službu pražským arcibiskupem oceněn stříbrnou medailí sv. Jana Nepomuckého (21. 5. 2016).

Až krátce před minulými Vánoce se jeho zdravotní stav natolik zhoršil, že musel být převezzen do charitního kněžského domova ve Staré Boleslavi, a péči o něho převzaly sestry svatého Vincence. I zde si svou dobrotou srdce, v nemohoucnosti a pokornou vděčností za dar víry a povolání k zasvěcenému životu a kněžství, získal všechny ošetřující sestry a celý personál domova. Zemřel na den Panny Marie, kterou vždy velmi uctíval, ve stínu jejího Paládia.

Co všechno můžeme vzpomenout a čím můžeme našeho zesnulého bratra Floriána vystihnout?

Byl prostým venkovským knězem, který se rád setkával s každým člověkem a svou laskavostí, dobrotou svého srdce a úsměvem získával lidi. A tak si svou přirozenou lidskostí a bezelstností vydobyl úctu a obdiv i od nevěřících.

Ale byl též odvážný v činu, když například v osmdesátých letech se přes Rakousko, kam získal povolení, vydal jako poutník tajně do Svaté země. A stálo mu to zato.

Ve svých vzpomínkách na všechna setkání a též na svědectví těch bratří, kteří se s ním kdykoliv a kdekoliv setkali, nám vyvstává jeho ujištění, které vždy opakoval: „*Bratři, denně vás kladu na patenu.*“ A dnes již víme, že to nebyla nějaká otřepaná fráze, ale jeho čistá láska k Ježíši, jak ji denně prožíval při každé mši svaté v mystickém spojení s bratry.

Jeho odchodem se zvláštním způsobem uzavírá další výjimečná etapa naší provincie. Bratr Florián byl totiž posledním z těch, kteří po pádu komunismu využili tehdy danou výsadu zůstat na farních svých farnostech a tam pokračovat v pastoračním působení, či zůstat v péči příbuzných, mimo komunitu bratří, jak je dáno řeholí a našimi konstitucemi. Při každém setkání však vždy vzkazoval pozdravovat otce provinciála, i když v poslední době mu unikalo, kdo vlastně tím provinciálem je.

Je obdivuhodné, s jakou samozřejmostí po celý svůj dlouhý život žil vírou a kněžským povoláním. V jednom ze svých posledních listů píše: „*Milovaní bratři, vaňte si velice vašeho bratrského soužití v lásce, službě, potěše. Rádi dejte všechny své síly, schopnosti a energii svých mladých let velkodušně do služeb našemu Pánu a Božímu lidu.*“

Několik dnů před smrtí, kdy ho ve Staré Boleslavi navštívili mladí bratři, aby ho poznali a aby se s ním zároveň i rozloučili, při modlitbě u jeho lůžka na chvíli procítl a z posledních sil v požehnání, které se snažil dát, šeptem vyslovil: „*Bratři, hlavně se mějme navzájem rádi a modleme se za sebe navzájem.*“ To nejsou naučená slova, to jsou hluboce prožitá slova, která zazněla z hlubin jeho čistého srdce, jak se snažil věrně Pánu Ježíši sloužit a přivádět duše k Bohu.

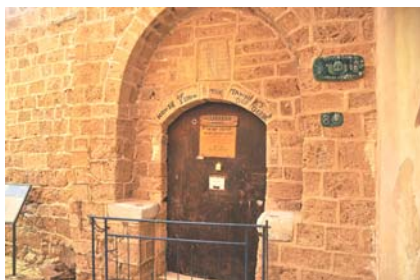
Věříme, že se náš bratr již raduje a jásá v Pánu v jeho nebeské slávě a že nově s nezměrnou vděčností poznává, jak je úžasné, smět celým svým životem žít Boží láskou.

Amen.

br. Vianney

IZRAEL OČIMA MENŠÍHO BRATRA (10. ČÁST)

Ve středu ráno jsme se pomodlili a nasnídali. Brigita dohodla s františkány v Jaffě, že budeme mít mši svatou u nich. Těšili jsme se, jak se později ukázalo, že jen někteří, na další hezký společný zážitek. Nasedli jsme do auta a jeli směr Jaffa. Je to vlastně část Tel Avivu a ze Skutků apoštolů známe toto místo jako Joppe. Tam žila v prvních křesťanských dobách Tabita, křesťanka, která konala mnoho dobrých skutků. Žil tam i apoštol Petr u koželuha Šimona v jeho domě u moře. Petr sem připutoval z Lyddy, kam pro něj přišli dva muži, když Tabita onemocněla a zemřela. Vrátil ji živou vdovám a jiným potřebným, o něž se tato křesťanka starala.

Dům koželuha Šimona

Bleší trh

Nechali jsme auto v parkovacím domě a vydali se nejprve arabským tržištěm, kterému se říká bleší trh, na cestu městem. Když jsme přišli na mořské pobřeží, naše osmičlenná skupinka se rozdělila. Tomáš měl už častěji vlastní program, takže u něho se s tím počítalo. Teď se však přidali ještě manželé Hanka a Vlastík, a také Lenka. Řekli, že s námi nezůstanou, že se půjdou koupat. V tak malém počtu to byl padesátiprocentní úbytek. Brigitě bylo do pláče, ale na chvíli se ovládla. Na tak posvátném místě, o němž vypráví 9. i 10. kapitola Skutků, se naše pohodová skupina rozpadla. Skupina, která sem

přijela hlavně proto, aby prožila atmosféru míst, poznamenaných přítomností velkých postav z dob prvních křesťanů, jež tu šířily Pokoj a Dobro. Ovšem pro omluvu těch, kdo se šli koupat, musím poznamenat, že v programu takováto možnost byla uvedena.

Vydali jsme se tedy k františkánům pouze čtyři. Pro nás zbývající byla bolestná představa, že ostatní se na společnou mši netěšili tak, jako my. Brigita později skoro celou mši svatou proplakala. Tak i v malé skupince může, dokonce na pouti, dojít k rozdělení.

Silvie, Brigita, Ondra a já jsme šli tedy jako trosky k františkánskému klášteru. Tam jsme trochu s ostychem poprosili, zda i v tak malém počtu můžeme mít mši svatou pro sebe. Bez problémů nám to bylo umožněno. Co si bratři mysleli, když tam Brigita dříve domlouvala mši pro celou skupinu poutníků, jsme se nedozvěděli. Poradil jsem Brigitě, aby ve zbývajících dnech už nikde raději mši nedomlouvala, že budu koncelebrovat s jinými kněžími u klarisek klidně italsky. Když totiž snaha není jinými přijímána, toho, kdo se snaží, to bolí.

I tady jsme ovšem zakusili krásné okamžiky. K nim patří určitě setkání s Carinou (*foto viz str. 16*). Carina je filipínská pastorační pomocnice, která pracuje právě u františkánů, u nichž jsme měli mši svatou. Filipínské obyvatelstvo tady asi zachraňuje františkánům vědomí, že tu pro někoho jsou potřební, takže jsme vlastně mohli zakusit to, co oni zde prožívají běžné. Kostel u františkánského kláštera byl poznamenán další událostí, která se v Joppe stala po vzkříšení Tabity. V Cesareji, tedy značný kus cesty od Joppe, se modlil setník Kornelius, který, ačkoliv byl Říman, věřil v jediného Boha a byl velmi štědrý vůči židovskému národu. Anděl Boží mu poradil při modlitbě, aby vypravil do Joppe posly pro Petra. No, a v Joppe zatím Hospodin připravoval na toto setkání i Petra. Hladový Petr ve vytržení viděl, jak se z nebe snášejí na veliké plachtě různé druhy živočichů. Z nebe dostal příkaz: „Vstaň, Petře, zabíjej a jez!“ Petr nechtěl jíst to, co je v očích židovského věřícího nečisté, jenže po výzvě z nebe: „Co Bůh prohlásil za čisté, o tom neříkej, že je to nečisté“, a po trojím opakování tohoto vidění, dorazili k Petrovi Korneliovi poslové z Cesareje. Petr pomalu poznává skrytý význam vidění a při jeho kázání sestupuje na všechny přítomné, tedy i na pohany, Duch svatý. Tak se projevila síla Ducha svatého, který dává vidění smysl a sjednocuje ty, kdo naslouchají.

← Na oltáři františkánského kostela je obraz, který zachycuje Petrovo vidění se sestupující plachtou. Tento motiv je pro zdejší klášter typický. Pane, Petr i Kornelius ti rozuměli a s radostí a v jednotě přijali tvé vedení. Proč my si někdy nerozumíme...

Po bohoslužbě nás Carina pozvala do místnosti s krásným výhledem na moře, donesla nám občerstvení, a ještě nás pak provázela městem. Mimo jiné nám ukázala dům kožešníka Šimona, u něhož bydlel svatý Petr. To už se slunce pomalu klonilo k západu, takže my čtyři jsme vůbec nevyužili možnosti koupání a šli jsme i s Carinou do kostela svatého Antonína na setkání s představiteli zdejšího

sekulárního františkánského řádu. I tento sekulární řád, tedy františkáni ve světě, je tvořen hlavně z Filipínců. Moc jich sice nepřišlo, ale setkání bylo srdečné.

Odtud jsme už odešli na jedno náměstí, kde jsme měli domluvený sraz s druhou podskupinou. Slyšel jsem kolem sebe spoustu lidí mluvit česky, tak jsem se jednoho pána zeptal, co jsou zač. Pokud čekáte nějakou zbožnou odpověď, tak jste úplně vedle, byli to fanoušci AC Sparta Praha a byli ve Svaté zemi fandit svému mužstvu.

Pak už jen setkání s našimi, a za tmy cesta domů v poněkud napjaté atmosféře. Tentokrát Ondru vystřídal v řízení Tomáš a vedl si suverénně. Na jedné křižovatce už v Jeruzalémě sice vjel do protisměru, ale s klidem Angličana a velice pohotově všechno napravil. Kupodivu toto malé drama nás zase poněkud sjednotilo. Byla to naše poslední cesta autem ve Svaté zemi.

(pokračování příště)

K ZAMYŠLENÍ

Jak se modlit nešpory na jednom tónu

Jakým hlasovým projevem se modlit breviář?

Breviář je modlitba církve – není to modlitba osobní, při které člověk hlasem vyjadřuje své momentální emoce. Je to modlitba, při níž se člověk připojuje k celé modlící se církvi, která se neustále obrací k Bohu. Modlitby žalmů vyjadřují širokou paletu situací, v nichž se člověk může ocitnout. Člověk však žalmy nevolí podle své momentální situace, ale tím, že se je modlí postupně všechny jak jdou v breviáři za sebou, učí se mít nadhled nad svými momentálními emocemi, učí se solidaritě s těmi, kteří dané situace zrovna prožívají, a vědomí, že ať člověk prožívá cokoliv, může se stále obracet k Bohu. A také to, že pokud zrovna nemá čas na modlitbu, církev se modlí i za něj, proud modlitby církve jde stále kupředu.

Slovo žalm znamená píseň a tradičním způsobem, jak se modlit breviář, je zpěv gregoriánského chorálu. Gregoriánský chorál je „optimalizován“ na to, aby se člověk modlil správným způsobem, ale vyžaduje i jisté muzikantské dovednosti a píli a čas. Proto existuje maximálně zjednodušená verze zpěvu – zpěv na jednom tónu (recto tono). Je to forma, které dávají přednost činné komunity, které nemají čas na nácvik zpěvu, nebo naopak i některé přísné kontemplativní řády, pro které je modlitba tolik důležitá, že soustředěním se na kvalitu zpěvu nechtějí ztrácet soustředění na modlitbu.

Je tedy možné modlit se jednoduše na jednom tónu, ale je nutné hlasu nechat provedení, jako by se o gregoriánský chorál jednalo – modlitba žalmů jako zpěv pro Pána. Tón by měl být výše posazený než ten, kterým člověk obvykle mluví, a všichni by měli zpívat na stejném tónu. Snažit se o synchronizaci s ostatními, tak jako to člověk automaticky dělá, když zpívá. Zpívat nahlas, ale jen tolik, abych mohl současně i naslouchat ostatním. Na hvězdičce v půlce verše nechat dostatečně dlouhou pauzu, a to vždy stejně dlouhou (někdy se říká, že má být tak dlouhá jako vyslovení slov Ave Maria). Tato pauza slouží ke zvýšení soustředěnosti, sjednocení zpěváků, a je to čas pro krátké hlubší obrácení se k Bohu ve vzniklém tichu. Delší čas na obrácení se k Bohu nastává, když zpívá druhý chór.

Pokud se modlitba breviáře povede, pokud je provedena pečlivě, s respektem ke střídajícím se intervalům slova a ticha, s klidným stálým rytmem a pohledem obráceným k Bohu, stává se úžasnou oázou kontemplace, třeba i ve dni naplněném horečnou aktivitou.

připravila Tereza Skálová

BAZAR u PMS

Jungmannovo náměstí 18, Praha 1

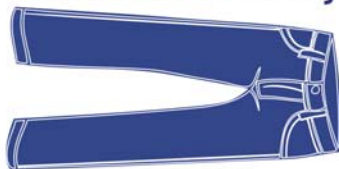
Dětské

Dámské

Pánské

oblečení i boty

15.10.2017

od 9.00 do 13.00

Příspěvky za zboží jsou dobrovolné.

Výtěžek bude věnován potřebným z farnosti u PMS.

Pravidelné bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 7.00, 8.00, 18.00 (po mši sv. večerní nešpory)

neděle: 9.00, 10.15 (pro rodiny s dětmi), 11.30, 18.00

denně: 17.30 modlitba růžence

čtvrtek: 19.00–20.00 tichá adorace v kapli sv. Michala

čtvrtý čtvrtek v měsíci moderovaná adorace s hudbou

Pobožnost u hrobu 14 mučedníků bude v pondělí 16. 10. v 19.00 hodin.

* * *

S Carinou – filipínskou pastorační pomocnicí u františkánů v Jaffě (více na str. 12)

* * *

Fara: Jungmannovo náměstí 18, Praha 1, pms@efara.cz, tel.: 222 246 243

Farář: P. Filip Jan Rathouský OFM

Farní vikář, farní klub: P. Bonaventura Ondřej Čapek OFM

Pastorační asistentka: S. M. Petra Lisková SCB, petra.liskova@seznam.cz

Hodiny pro veřejnost: Po, Út (pouze po předchozí domluvě s farářem);

St 9.30–11.30, 14–17.30; Čt 14–15.30; Pá 9–11.30.

Aktuální informace najdete na internetu: www.pms.ofm.cz

Redakce Sněžanky: Alena a Zdeněk Bohdaneckých, tel: 604 238 059, bohdik@gmail.com

Uzávěrka příštího čísla je 20. 10. 2017. Tisk: Rychlotisk, Jungmannova 3, Praha 1

Náklady na vyištění jednoho čísla farního zpravodaje jsou 12 Kč. Neprodejné.

Dobrovolné příspěvky vhazujte do pokladničky v kostele.